

Koyrir frá handli til handil

Orð: Randi

Myndir: Kalmar

Ein heilsøla er meira enn ein bygningur við goymslu og handli. Tað er eisini at fara út at selja — og ikki minst at koyra út við vørum. Sosialurin hevur verið ein dag við vørubílinum úr Havn norður til Víkar

Tað smáregnaði, og mjørkin lá oman yvir Havnini, tá vit fyri viku síðani fóru ein túr norður eftir oyggj við Poul Erik Jensen. Í einum stórum vørubíli hjá P/F Poul Hansen.

— Tit skuldu heldur verið komin við í gjár, tí tá var av allar fagrasta veðri, sigur Poul Erik.

— Tað ringasta, eg veit, er at koyra í mjørka. Tað er nógv verri enn hálka, haldi eg. Mjørkin er so troyttandi fyri eyguni.

Longri vit koma norður eftir, ljósari verður tað.

Arbeiðið hjá Poul Erik er hvønn dag at koyra út á bygd við vøru fyri P/F Poul Hansen. Mánadag koyrir hann við frukt seinnapartin bygd úr bygd, týsdag er hann í Sandoynni, mikudag og friggjadag í Vestmanna og hósdag, sum tá Sosialurin var við honum, gongur leiðin norður gjøgnum Sundalagið. Henda dagin fara vit ikki longri enn til Víkar, men vanliga er handilin í

Tjørnuvík tann seinasti, hann vitjar hósdag.

— Mánadag, tá eg koyri við frukt, er tann longsti túrurin. Fyrripartin eri eg í Havn og koyri, og um tvey trý tíðina fari eg norður eftir við frukt. Fyrst til Vestmanna, so gjøgnum allar bygdirnar norður til Víkar og so til Eiðis. Tann túrurin tekur einar seks tímar, sigur Poul Erik.

Ikki ov langt

Hann er ikki troyttur av tí

nógvu koyringini. Veit ikki av tíðini. So langt er tað heldur ikki. Tá var nógv imillum fyrr, tá hann arbeiðið niðri og koyrði úr Danmark til Noregs og Svøríks. Tá plagdi hann at vera burtur í dagavis, koyrði um náttina mest. Tað kundi onkuntið vera svøvnligt.

Poul Erik koyrir altíð einsamallur. Tað dámar honum best. Hann býr í Kollafirði, og tá hann hevur tømt bílin, nýtist honum ikki at fara aftur til Havnar við nøkrum

